

Gairės

Gairės Nr. 06/2020 dėl Antrosios mokėjimo paslaugų direktyvos ir BDAR sąveikos

2.0 versija

Priimta 2020 m. gruodžio 15 d.

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Informacija apie versijas

2.0 versija	2020 12 15	Gairių priėmimas po viešų konsultacijų
1.0 versija	2020 07 17	Gairių, dėl kurių rengiamasi skelbti konsultacijas, priėmimas

Turinys

1. Įvadas.....	5
1.1 Apibrėžtys.....	6
1.2 Pagal MPD2 teikiamos paslaugos.....	7
2 Teisėtas pagrindas ir tolesnis duomenų tvarkymas pagal MPD2.....	9
2.1 Teisėtas duomenų tvarkymo pagrindas.....	9
2.2 BDAR 6 straipsnio 1 dalies b punktas (tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį)	9
2.3 Sukčiavimo prevencija.....	11
2.4 Tolesnis duomenų tvarkymas (IASPT ir MIPT).....	11
2.5 Teisėtas pagrindas suteikti prieigą prie sąskaitos (STMPT).....	12
3 Aiškus sutikimas.....	13
3.1 Sutikimas pagal BDAR.....	13
3.2 Sutikimas pagal MPD2.....	13
3.2.1 Aiškus sutikimas pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį.....	14
3.3 Išvada.....	15
4 Tylinčiųjų šalių duomenų tvarkymas.....	16
4.1 Tylinčiųjų šalių duomenys.....	16
4.2 Teisėti duomenų valdytojo interesai.....	16
4.3 Tolesnis tylinčiosios šalies asmens duomenų tvarkymas.....	16
5 Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas pagal MPD2.....	18
5.1 Specialių kategorijų asmens duomenys.....	18
5.2 Galimos nukrypti leidžiančios nuostatos.....	19
5.3 Svarbus viešasis interesas.....	19
5.4 Aiškus sutikimas.....	19
5.5 Atvejai, kai nėra tinkamos nukrypti leidžiančios nuostatos.....	20
6 Duomenų kiekio mažinimas, saugumas, skaidrumas, atskaitomybė ir profiliavimas.....	21
6.1 Duomenų kiekio mažinimas ir pritaikytoji bei standartizuotoji duomenų apsauga.....	21
6.2 Duomenų kiekio mažinimo priemonės.....	21
6.3 Saugumas.....	23
6.4 Skaidrumas ir atskaitomybė.....	23
6.5 Profiliavimas.....	25

Europos duomenų apsaugos valdyba,

atsižvelgdama į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – BDAR), 70 straipsnio 1 dalies e punktą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimą, ypač į jo XI priedą ir 37 protokolą, su pakeitimais, padarytais 2018 m. liepos 6 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 154/2018¹,

atsižvelgdama į savo Darbo taisyklių 12 ir 22 straipsnius,

kadangi:

(1) Bendrajame duomenų apsaugos reglamente nustatytos nuoseklios asmens duomenų tvarkymo visoje ES taisyklės;

(2) Antrąją mokėjimo paslaugų direktyva (2015 m. gruodžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366, toliau – MPD2) panaikinama Direktyva 2007/64/EB ir nustatomos naujos taisyklės, kuriomis siekiama užtikrinti teisinį tikrumą vartotojams, prekybininkams ir įmonėms mokėjimo grandinėje ir modernizuoti mokėjimo paslaugų rinkos teisinę sistemą². Valstybės narės šią direktyvą į nacionalinę teisę turėjo perkelti iki 2018 m. sausio 13 d.;

(3) svarbi MPD2 ypatybė yra tai, kad ja nustatyta naujų mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teisinė sistema. MPD2 šiems naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams suteikiama prieiga prie duomenų subjektų mokėjimo sąskaitų, kad jie galėtų teikti minėtas paslaugas;

(4) kalbant apie duomenų apsaugą, pagal MPD2 94 straipsnio 1 dalį bet koks asmens duomenų tvarkymas, įskaitant informacijos apie duomenų tvarkymą teikimą, MPD2 tikslais atliekamas pagal BDAR³ ir Reglamentą (ES) 2018/1725;

(5) MPD2 89 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad kai šios direktyvos tikslais tvarkomi asmens duomenys, turėtų būti nurodytas aiškus tikslas, taikytinas teisinis pagrindas, vykdomi atitinkami BDAR nustatyti saugumo reikalavimai ir laikomasi būtinumo, proporcingumo, tikslo ribojimo ir proporcingo duomenų saugojimo laikotarpio principų. Be to, visose įgyvendinant MPD2 sukurtose ir naudojamose duomenų tvarkymo sistemose turėtų būti įdiegta pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga⁴;

(6) MPD2 93 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad, viena vertus, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai ir, kita vertus, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų laikytis būtinų duomenų apsaugos ir saugumo reikalavimų, nustatytų arba nurodytų šioje direktyvoje, arba įtrauktų į techninius reguliavimo standartus,

¹ Šiame dokumente minimos valstybės narės – tai EEE valstybės narės.

² MPD2 6 konstatuojamoji dalis.

³ Kadangi MPD2 buvo paskelbta anksčiau už BDAR, joje vis dar pateikiama nuoroda į Direktyvą 95/46/EB. BDAR 94 straipsnyje numatyta, kad nuorodos į panaikintą Direktyvą 95/46/EB turi būti aiškinamos kaip nuorodos į BDAR.

⁴ MPD2 89 konstatuojamoji dalis.

PRIĖMĖ ŠIAS GAIRES:

1. ĮVADAS

1. Antrąją mokėjimo paslaugų direktyva (toliau – MPD2) mokėjimo paslaugų srityje nustatyta keletas naujovių. Nors taikant MPD2 sukuriama naujų galimybių vartotojams ir didinamas skaidrumas šioje srityje, kyla tam tikrų klausimų ir abejonių, susijusių su poreikiu, kad duomenų subjektai ir toliau visiškai kontroliuotų savo asmens duomenis. Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas (toliau – BDAR) taikomas asmens duomenų tvarkymui, įskaitant duomenų tvarkymo veiklą, vykdomą teikiant MPD2 apibrėžtas mokėjimo paslaugas⁵. Taigi MPD2 reglamentuojamoje srityje veiklą vykdančios duomenų valdytojos visada turi užtikrinti, kad būtų laikomasi BDAR reikalavimų, įskaitant BDAR 5 straipsnyje nustatytus duomenų apsaugos principus, taip pat atitinkamų E. privatumo direktyvos⁶ nuostatų. Nors MPD2⁷ ir griežto kliento autentiškumo patvirtinimo ir bendrų ir saugių atvirųjų ryšių techniniuose reguliavimo standartuose (toliau – TRS⁸) pateikiama tam tikrų su duomenų apsauga ir saugumu susijusių nuostatų, kyla neaiškumų dėl šių nuostatų aiškinimo, taip pat dėl bendros duomenų apsaugos sistemos ir MPD2 sąveikos.
2. 2018 m. liepos 5 d. EDAV paskelbė raštą dėl MPD2, kuriame pateikė paaiškinimus dėl klausimų, susijusių su asmens duomenų apsauga, kiek tai susiję su MPD2, visų pirma dėl ne susitariančiųjų šalių asmens duomenų (vadinamųjų tylinčiųjų šalių duomenų) tvarkymo, kurį vykdo informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai (toliau – IASPT) ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai (toliau – MIPT), dėl procedūrų, susijusių su sutikimo davimu ir panaikinimu, TRS ir su sąskaitų tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų (toliau – STMPT) tarpusavio bendradarbiavimu saugumo priemonių srityje. Kadangi vykdančios šią gairių parengiamuosius darbus, siekiant nustatyti aktualiausias problemas buvo renkama suinteresuotųjų šalių tiek raštu pateikta, tiek suinteresuotųjų šalių renginyje gauta informacija.
3. Šiose gairėse siekiama pateikti papildomų rekomendacijų dėl duomenų apsaugos aspektų, susijusių su MPD2, visų pirma dėl atitinkamų BDAR ir MPD2 nuostatų ryšio. Šiose gairėse daugiausia dėmesio skiriama asmens duomenų tvarkymui, kurį vykdo IASPT ir MIPT. Todėl šiame dokumente aptariamos sąlygos, kuriomis STMPT suteikia prieigą prie mokėjimo sąskaitos informacijos, o MIPT ir IASPT tvarko asmens duomenis, įskaitant reikalavimus ir apsaugos priemones, susijusias su asmens duomenų tvarkymu, kurį MIPT ir IASPT vykdo kitais tikslais, nei pirminiai tikslai, kuriais duomenys buvo surinkti, ypač kai jie buvo surinkti teikiant informavimo apie sąskaitas paslaugą⁹. Šiame dokumente taip pat aptariamos įvairios sąvokos: aiškus sutikimas pagal MPD2 ir BDAR, tylinčiųjų šalių duomenų tvarkymas, specialių kategorijų asmens duomenų

⁵ BDAR 1 straipsnio 1 dalis.

⁶ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių). OL L 201, 2002 7 31, p. 0037–0047.

⁷ MPD2 94 straipsnis ir kiti straipsniai.

⁸ 2017 m. lapkričio 27 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/389, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 papildoma griežto kliento autentiškumo patvirtinimo ir bendrų ir saugių atvirųjų ryšių standartų techniniais reguliavimo standartais (Tekstas svarbus EEE.); C/2017/7782; OL L 69, 2018 3 13, p. 23–43; su dokumento tekstu galima susipažinti adresu <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R0389&from=lt>.

⁹ Informavimo apie sąskaitas paslauga – internetinė konsoliduotos informacijos apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo ar kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose teikimo paslauga.

tvarkymas, kurį vykdo MIPT ir IASPT, taip pat pagrindinių BDAR nustatytų duomenų apsaugos principų, įskaitant duomenų kiekio mažinimą, skaidrumą, atskaitomybę ir saugumo priemones, taikymas. MPD2 apima daugiafunkčę atsakomybę, *inter alia*, vartotojų apsaugos ir konkurencijos teisės srityse. Tos teisės sritys šiose gairėse nenagrinėjamos.

4. Kad gaires būtų lengviau suprasti, toliau pateikiamos pagrindinės šiame dokumente vartojamos apibrėžtys.

1.1 Apibrėžtys

Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas (IASPT) – internetinės konsoliduotos informacijos apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo ar kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose teikimo paslaugos teikėjas;

sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas (STMPT) – mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojiui teikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitas;

duomenų kiekio mažinimas – duomenų apsaugos principas, kuriuo vadovaujantis duomenys turi būti adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi;

mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;

gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;

mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;

mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas (MIPT) – mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, inicijavimo mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu paslaugos teikėjas;

mokėjimo paslaugų teikėjas – MPD2 1 straipsnio 1 dalyje¹⁰ nurodyta įstaiga arba fizinis ar juridinis asmuo, kuris naudojami išimtimi pagal MPD2 32 arba 33 straipsnį;

mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;

¹⁰ MPD2 1 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad MPD2 nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias *mokėjimo paslaugų teikėjų* kategorijas:

- a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 (1) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant jų filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, esančius Sąjungoje, neatsižvelgiant į tai, ar tų filialų pagrindinės buveinės yra Sąjungoje, ar, remiantis Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsniu ir nacionaline teise, už Sąjungos ribų;
- b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 punkte, įskaitant pagal tos direktyvos 8 straipsnį ir nacionalinę teisę tų įstaigų filialus, kai tokie filialai yra Sąjungoje, o jų pagrindinės buveinės yra už Sąjungos ribų, kiek tų filialų teikiamos mokėjimo paslaugos yra susijusios su elektroninių pinigų išleidimu;
- c) pašto žiro įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;
- d) mokėjimo įstaigos;
- e) ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;
- f) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.

asmens duomenys – bet kokia informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė nustatyta arba gali būti nustatyta (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;

pritaikytoji duomenų apsauga – į gaminių ar paslaugą įtrauktos techninės ir organizacinės priemonės, kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti duomenų apsaugos principus ir į duomenų tvarkymą integruoti būtinas apsaugos priemones, kad būtų laikomasi BDAR reikalavimų ir būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės;

standartizuotoji duomenų apsauga – su gaminiu ar paslauga susijusios tinkamos techninės ir organizacinės priemonės, kuriomis užtikrinama, kad automatiškai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui pasiekti;

TRS – 2017 m. lapkričio 27 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/389, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 papildoma griežto kliento autentiškumo patvirtinimo ir bendrų ir saugių atvirųjų ryšių standartų techniniais reguliavimo standartais;

paslaugas teikiančios trečiosios šalys (PTTŠ) – MIPT ir IASPT.

1.2 Pagal MPD2 teikiamos paslaugos

5. MPD2 nustatomos dvi naujos mokėjimo paslaugų rūšys (teikėjai): MIPT ir IASPT. MPD2 I priede išvardytos aštuonios mokėjimo paslaugos, kurioms taikoma MPD2.
6. MIPT teikia mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, inicijavimo mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu paslaugą¹¹. MIPT mokėjimo paslaugų vartotojo vardu gali prašyti STMP (paprastai tokia įstaiga būna bankas) inicijuoti operaciją. (Mokėjimo paslaugos) vartotojas gali būti fizinis asmuo (duomenų subjektas) arba juridinis asmuo.
7. IASPT teikia internetines konsoliduotas informacijas apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo ar kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose teikimo paslaugas¹². MPD2 28 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad mokėjimo paslaugų vartotojas nedelsiant konkrečiu metu gali susidaryti bendrą vaizdą apie savo finansinę padėtį.
8. Kalbant apie informavimo apie sąskaitas paslaugas, gali būti siūlomos kelių skirtingų rūšių paslaugos, daugiausia dėmesio skiriant skirtingoms ypatybėms ir tikslams. Pavyzdžiui, kai kurie paslaugų teikėjai vartotojams gali siūlyti tokias paslaugas, kaip biudžeto planavimas ir išlaidų stebėseną. Su šiomis paslaugomis susijęs asmens duomenų tvarkymas įtrauktas į MPD2 taikymo sritį. Paslaugos, susijusios su mokėjimo paslaugų vartotojo kreditingumo vertinimais, arba audito paslaugos, grindžiamos informacijos rinkimu naudojantis informavimo apie sąskaitas paslauga, nepatenka į MPD2 taikymo sritį, todėl joms taikomos BDAR nuostatos. Be to, MPD2 nuostatos taip pat netaikomos sąskaitoms, kurios nėra mokėjimo sąskaitos (pavyzdžiui, kalbant apie santaupų ar investicijų sąskaitas). Bet kuriuo atveju BDAR yra teisinė sistema, taikytina kalbant apie asmens duomenų tvarkymą.

¹¹ MPD2 4 straipsnio 15 dalis.

¹² MPD2 4 straipsnio 16 dalis.

1 pavyzdys.

Bendrovė „Laimingi mokėjimai“ teikia internetinę paslaugą, kurią sudaro informacijos apie vieną ar daugiau mokėjimo sąskaitų teikimas pasitelkiant mobiliąją programėlę. Ši paslauga teikiama finansinės priežiūros tikslais (informacijos apie sąskaitas paslauga). Naudodamasis šia paslauga, mokėjimo paslaugų vartotojas gali susipažinti su glausta informacija apie dviejuose ar daugiau skirtingų bankų esančių mokėjimų sąskaitų likučius ir naujausias operacijas. Be to, mokėjimo paslaugų vartotojui pageidaujant, išlaidos ir pajamos gali būti skirstomos į skirtingų tipologijų kategorijas (atlyginimas, laisvalaikis, energija, hipoteka ir t. t.), taip padedant mokėjimo paslaugos vartotojui planuoti finansus. Šioje programėlėje taip pat galima naudotis bendrovės „Laimingi mokėjimai“ siūloma paslauga inicijuoti mokėjimus tiesiogiai iš vartotojų nurodytos (-ų) mokėjimo sąskaitos (-ų) (mokėjimo inicijavimo paslauga).

9. Kad būtų galima teikti tokias paslaugas, MPD2 reglamentuojamos teisinės sąlygos, kuriomis MIPT ir IASPT gali gauti prieigą prie mokėjimo sąskaitų, siekdami teikti paslaugą mokėjimo paslaugos vartotojui.
10. MPD2 66 straipsnio 1 dalyje ir 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę į prieigą prie mokėjimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugų ir teisę pasinaudoti tokiomis paslaugomis. Tai reiškia, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų turėti visišką laisvę naudotis tokia teise ir negali būti verčiamas ja naudotis.
11. Prieiga prie mokėjimo sąskaitų ir informacijos apie mokėjimo sąskaitas naudojimas iš dalies reglamentuojami MPD2 66 ir 67 straipsniais, kuriuose numatytos (asmens) duomenų apsaugos priemonės. MPD2 66 straipsnio 3 dalies f punkte nurodoma, kad MIPT mokėjimo paslaugų vartotojo neprašo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti, o MPD2 66 straipsnio 3 dalies g punkte nustatyta, kad MIPT nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėtojas, neturi prieigos prie jų ir jų nesaugo kitais nei minėti tikslais. Be to, MPD2 67 straipsnio 2 dalies d punkte nurodoma, kad IASPT turi prieigą tik prie informacijos apie nurodytas mokėjimo sąskaitas ir susijusias mokėjimo operacijas, o MPD2 67 straipsnio 2 dalies f punkte teigiama, kad IASPT, laikydamiesi duomenų apsaugos taisyklių, nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėjimo paslaugų vartotojas, neturi prieigos prie jų ar nesaugo jų kitais tikslais. Pastaruoju punktu pabrėžiama, kad teikiant informavimo apie sąskaitas paslaugas asmens duomenys gali būti renkami tik konkrečiais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais. Todėl IASPT sutartyje turėtų aiškiai nurodyti, kokiais konkrečiais tikslais, teikiant informavimo apie sąskaitas paslaugą, bus tvarkomi asmens sąskaitos duomenys. Sutartis turėtų būti teisėta, sąžininga ir skaidri (kaip nurodyta BDAR 5 straipsnyje), taip pat atitikti kitus vartotojų apsaugos teisės aktus.
12. Atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų būti duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai, kaip nurodyta BDAR. Šiose gairėse duomenų valdytojai – tie mokėjimo paslaugų teikėjai, kurie atskirai ar kartu su kitais paslaugų teikėjais nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir priemones. Daugiau rekomendacijų šiuo klausimu pateikta EDAV gairėse Nr. 07/2020 dėl BDAR vartojamų sąvokų „duomenų valdytojas“ ir „duomenų tvarkytojas“.

2 TEISĖTAS PAGRINDAS IR TOLESNIS DUOMENŲ TVARKYMAS PAGAL MPD2

2.1 Teisėtas duomenų tvarkymo pagrindas

13. BDAR nurodyta, kad duomenų valdytojas privalo turėti asmens duomenų tvarkymo teisinį pagrindą. BDAR 6 straipsnio 1 dalyje pateikiamas išsamus ir baigtinis šešių teisinių pagrindų, kuriais remiantis tvarkomi asmens duomenys pagal BDAR, sąrašas¹³. Duomenų valdytojas turi nustatyti tinkamą teisinį pagrindą ir užtikrinti, kad būtų įvykdytos visos šio teisinio pagrindo sąlygos. Tai, kuris pagrindas yra pagrįstas ir tinkamiausias konkrečiu atveju, priklauso nuo aplinkybių, kuriomis vykdomas duomenų tvarkymas, įskaitant duomenų tvarkymo tikslą ir duomenų valdytojo bei duomenų subjekto santykius.

2.2 BDAR 6 straipsnio 1 dalies b punktas (tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį)

14. Mokėjimo paslaugos teikiamos pagal mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytą sutartį. MPD2 87 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „[Š]i direktyva turėtų būti susijusi tik su mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartinėmis pareigomis ir prievolėmis“. Kalbant apie BDAR, pagrindinis asmens duomenų tvarkymo teikiant mokėjimo paslaugas teisinis pagrindas yra BDAR 6 straipsnio 1 dalies b punktas, t. y. tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba imtis veiksmų duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį.

15. Mokėjimo paslaugos, kurioms taikomos MPD2 nuostatos, apibrėžtos MPD2 I priede. Šių paslaugų teikimas, kaip apibrėžta MPD2, yra reikalavimas, būtinas norint sudaryti sutartį, pagal kurią šalis turi prieigą prie mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitos duomenų. Šie mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat turi būti licencijuoti operatoriai. Kalbant apie mokėjimo inicijavimo paslaugas ir informavimo apie sąskaitas paslaugas, kurioms taikomos MPD2 nuostatos, į sutartis gali būti įtrauktos sąlygos, kuriomis taip pat nustatomos papildomų paslaugų, kurios nėra reglamentuojamos MPD2, sąlygos. *EDAV gairėse 2/2019 dėl asmens duomenų tvarkymo pagal Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punktą, kai duomenų subjektams teikiamos internetinės paslaugos*, aiškiai nurodoma, kad duomenų valdytojais turi įvertinti, kokius

¹³ 6 straipsnyje nustatyta, kad duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, kokiu ji yra taikoma:

- (a) duomenų subjektas davė sutikimą, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais konkrečiais tikslais;
- (b) tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis veiksmų duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį;
- (c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė;
- (d) tvarkyti duomenis būtina siekiant apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto ar kito fizinio asmens interesus;
- (e) tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas;
- (f) tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai tokie duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas.

asmens duomenis objektyviai būtina tvarkyti sutarčiai įvykdyti. Šiose gairėse pabrėžiama, kad būtinumo pagrindimas priklauso nuo paslaugos pobūdžio, abiejų sutarties šalių požiūrio ir lūkesčių, sutarties loginio pagrindo ir esminių sutarties elementų.

16. EDAV gairėse 2/2019 taip pat aiškiai nurodyta, kad, atsižvelgiant į BDAR 7 straipsnio 4 dalį, yra skirtumas tarp duomenų tvarkymo veiklos, būtinos siekiant įvykdyti sutartį, ir sąlygų, dėl kurių paslaugos teikimas priklauso nuo to, ar bus vykdoma tam tikra duomenų tvarkymo veikla, kuri iš tikrųjų nėra būtina siekiant įvykdyti sutartį. Kad būtų „būtina siekiant įvykdyti sutartį“, tikrai reikia daugiau nei tik sutarties sąlygos¹⁴. Duomenų valdytojas turėtų galėti įrodyti, kad pagrindinis konkrečios sutarties su duomenų subjektu dalykas negali būti faktiškai įvykdytas, jei nėra tvarkomi konkretūs asmens duomenys. Vien nurodyti arba paminėti duomenų tvarkymą sutartyje neužtenka, kad tam duomenų tvarkymui būtų galima taikyti BDAR 6 straipsnio 1 dalies b punktą.
17. BDAR 5 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas tikslo apribojimo principas, kuriuo reikalaujama, kad asmens duomenys būtų renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir toliau netvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu. Vertinant, ar 6 straipsnio 1 dalies b punktas yra tinkamas teisinis duomenų tvarkymo pagrindas, kai teikiama internetinė (mokėjimo) paslauga, reikėtų atsižvelgti į konkretų paslaugos siekį, tikslą arba uždavinį¹⁵. Duomenų tvarkymo tikslai turi būti aiškiai nurodyti ir apie juos turi būti pranešta duomenų subjektui, laikantis duomenų valdytojo nustatytų tikslų apribojimo ir skaidrumo prievolių. Vertinimas, kas yra „būtina“, yra susijęs su bendru faktais pagrįstu duomenų tvarkymo vertinimu „atsižvelgiant į siekiamą tikslą ir į tai, ar tuo mažiau ribojamas privatumas, palyginti su kitomis galimybėmis, kuriomis gali būti siekiama to paties tikslo“. 6 straipsnio 1 dalies b punktas netaikomas duomenų tvarkymui, kuris naudingas, bet, objektyviai vertinant, nėra būtinas sutartyje nurodytai paslaugai teikti arba siekiant iki sutarties sudarymo duomenų subjekto prašymu imtis tinkamų veiksmų, net jeigu toks tvarkymas būtinas dėl kitų duomenų valdytojo verslo tikslų¹⁶.
18. EDAV gairėse 2/2019 aiškiai nurodyta, kad sutartimis negali būti dirbtinai išplėstos asmens duomenų kategorijos arba duomenų tvarkymo operacijos, kurių duomenų valdytojas pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą turi vykdyti, kad įvykdytų sutartį, rūšys¹⁷. Tose gairėse taip pat aptariami atvejai, kai duomenų subjektai, galbūt suinteresuoti tik viena tų paslaugų, gali patekti į padėtį „naudokis nustatytomis sąlygomis arba išvis nesinaudok“. Tokia padėtis gali susiklostyti tais atvejais, kai duomenų valdytojas gali pageidauti kelias atskiras paslaugas, kurių esminis tikslas, bruožai arba loginis pagrindas skiriasi, arba tokių paslaugų dalis sugrupuoti vienoje sutartyje. Kai sutartį sudaro kelios atskiros paslaugos, kurios pagrįstai gali būti teikiamos atskirai viena nuo kitos, arba tokių paslaugų dalys, galimybė taikyti 6 straipsnio 1 dalies b punktą turėtų būti vertinama atsižvelgiant į kiekvieną tą paslaugą atskirai, nustatant, kas yra objektyviai būtina siekiant suteikti kiekvieną atskirą paslaugą, kurios duomenų subjektas aiškiai prašė arba dėl kurios jis pasirašė sutartį¹⁸.
19. Pagal minėtas gaires duomenų valdytojai turi įvertinti, kas yra objektyviai būtina siekiant įvykdyti sutartį. Tais atvejais, kai duomenų valdytojai negali įrodyti, kad asmens mokėjimo sąskaitos duomenų tvarkymas yra objektyviai būtinas siekiant atskirai teikti kiekvieną iš šių paslaugų, BDAR

¹⁴ EDAV gairės 2/2019 dėl asmens duomenų tvarkymo pagal Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punktą, kai duomenų subjektams teikiamos internetinės paslaugos, p. 8.

¹⁵ Ten pat.

¹⁶ Ten pat, p. 7.

¹⁷ Ten pat, p. 10.

¹⁸ Ten pat, p. 11.

6 straipsnio 1 dalies b punktas nėra tinkamas duomenų tvarkymo teisinis pagrindas. Tokiais atvejais duomenų valdytojas turėtų apsvarstyti galimybę taikyti kitą duomenų tvarkymo teisinį pagrindą.

2.3 Sukčiavimo prevencija

20. MPD2 94 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Asmens duomenų tvarkymas tik tiek, kiek tai yra būtina sukčiavimo prevencijos tikslais, galėtų būti tinkamu atitinkamo mokėjimo paslaugų teikėjo pagrindu, jei duomenų subjekto interesai, pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesni už tokius interesus¹⁹. Duomenų tvarkymo veikla sukčiavimo prevencijos tikslais turėtų būti grindžiama išsamiau duomenų valdytojo atliekamu kiekvieno konkretaus atvejo vertinimu, laikantis atskaitomybės principo. Be to, siekiant užkirsti kelią sukčiavimui, duomenų valdytojams taip pat gali būti taikomos konkrečios teisinės prievolės, dėl kurių būtina tvarkyti asmens duomenis.

2.4 Tolesnis duomenų tvarkymas (IASPT ir MIPT)

21. BDAR 6 straipsnio 4 dalyje nustatytos asmens duomenų tvarkymo kitu tikslu nei tas, dėl kurio asmens duomenys buvo surinkti, sąlygos. Konkrečiau, toks tolesnis duomenų tvarkymas gali būti vykdomas, kai jis grindžiamas Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri yra demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė 23 straipsnio 1 dalyje nurodytiems tikslams apsaugoti, kai duomenų subjektas davė sutikimą arba kai duomenų tvarkymas kitu tikslu yra suderinamas su tikslu, dėl kurio iš pradžių asmens duomenys buvo surinkti.

22. Reikia atidžiai atsižvelgti į MPD2 66 straipsnio 3 dalies g punktą ir 67 straipsnio 2 dalies f punktą. Kaip minėta, MPD2 66 straipsnio 3 dalies g punkte nustatyta, kad MIPT nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėtojas, neturi priegios prie jų ir jų nesaugo kitais nei minėti tikslais. MPD2 67 straipsnio 2 dalies f punkte nurodoma, kad IASPT, laikydamasis duomenų apsaugos taisyklių, nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėjimo paslaugų vartotojas, neturi priegios prie jų ar nesaugo jų kitais tikslais.

23. Todėl MPD2 66 straipsnio 3 dalies g punktu ir 67 straipsnio 2 dalies f punktu labai apribotos galimybės tvarkyti duomenis kitais tikslais, vadinasi, neleidžiama tvarkyti duomenų kitu tikslu, nebent duomenų subjektas yra davęs sutikimą pagal BDAR 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba duomenų tvarkymas yra nustatytas Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais, kurie taikomi duomenų valdytojui, kaip nustatyta BDAR 6 straipsnio 4 dalyje. Kai duomenų tvarkymas kitu tikslu nei tas, kuriuo asmens duomenys buvo surinkti, nėra grindžiamas duomenų subjekto sutikimu arba Sąjungos ar valstybės narės teise, MPD2 66 straipsnio 3 dalies g punkte ir 67 straipsnio 2 dalies f punkte nustatyti apribojimai aiškiai rodo, kad bet koks kitas tikslas yra nesuderinamas su tikslu, kuriuo asmens duomenys iš pradžių buvo surinkti. Atitikties įvertinimas pagal BDAR 6 straipsnio 4 dalies nuostatas negali būti duomenų tvarkymo teisinis pagrindas.

24. BDAR 6 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė vykdyti tolesnį duomenų tvarkymą, grindžiamą Sąjungos arba valstybės narės teise. Pavyzdžiui, pagal 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos 3 straipsnio 2 dalies a punktą visi MIPT ir IASPT yra įpareigotieji subjektai. Todėl šie įpareigotieji subjektai yra priversti taikyti deramo klientų tikrinimo priemones, kaip

¹⁹ BDAR 47 konstatuojamoji dalis.

nurodyta toje direktyvoje. Todėl asmens duomenys, tvarkomi teikiant paslaugą, kuriai taikomos MPD2 nuostatos, toliau tvarkomi remiantis bent viena paslaugų teikėjo teisine prievole²⁰.

25. Kaip minėta 20 dalyje, BDAR 6 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad duomenų tvarkymas kitu tikslu nei tuo, kuriuo asmens duomenys buvo surinkti, galėtų būti grindžiamas duomenų subjekto sutikimu, jei tenkinamos visos BDAR nustatytos sutikimo sąlygos. Kaip nurodyta pirmiau, duomenų valdytojas turi įrodyti, kad galima atsisakyti duoti sutikimą arba jį atšaukti nepatiriant žalos (BDAR 42 konstatuojamoji dalis).

2.5 Teisėtas pagrindas suteikti prieigą prie sąskaitos (STMPT)

26. Kaip minėta 10 dalyje, mokėjimo paslaugų vartotojai gali pasinaudoti savo teise naudotis mokėjimo inicijavimo ir informavimo apie sąskaitas paslaugomis. MPD2 66 straipsnio 1 dalyje ir 67 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatytas prievolės reikėtų įgyvendinti nacionalinėje teisėje, siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai taikoma mokėjimo paslaugų vartotojo teisė naudotis minėtomis mokėjimo paslaugomis. Nebūtų įmanoma veiksmingai įgyvendinti tokių teisių, jei nebūtų nustatyta atitinkamo STMPT (paprastai banko) prievolė suteikti mokėjimo paslaugų teikėjui prieigą prie sąskaitos su sąlyga, kad jis įvykdė visus priegos prie mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitos reikalavimus. Be to, MPD2 66 straipsnio 5 dalyje ir 67 straipsnio 4 dalyje aiškiai nurodyta, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimas nepriklauso nuo to, ar MIPT ir (arba) IASPT ir STMPT yra užmezgę sutartinius santykius.
27. STMPT vykdomas asmens duomenų tvarkymas, t. y. priegos prie asmens duomenų, kurių prašo MIPT ir IASPT, suteikimas, kad jie galėtų suteikti savo mokėjimo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojui, grindžiamas teisine prievole. Kad būtų pasiekti MPD2 tikslai, STMPT privalo teikti asmens duomenis, skirtus MIPT ir IASPT paslaugoms teikti – tai yra būtina sąlyga, kad MIPT ir IASPT galėtų teikti savo paslaugas ir taip užtikrinti MPD2 66 straipsnio 1 dalyje ir 67 straipsnio 1 dalyje nustatytas teises. Todėl šiuo atveju taikytinas teisinis pagrindas yra BDAR 6 straipsnio 1 dalies c punktas.
28. Kadangi BDAR nurodyta, kad teisine prievole grindžiamas duomenų tvarkymas turėtų būti aiškiai nustatytas Sąjungos arba valstybės narės teisėje (žr. BDAR 6 straipsnio 3 dalį), STMPT prievolę suteikti prieigą reikėtų nustatyti nacionalinės teisės aktuose, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama MPD2.

²⁰ Atkreipkite dėmesį į tai, kad išsamus klausimo, ar Kovos su pinigų plovimu direktyva atitinka BDAR 6 straipsnio 4 dalies standartą, nagrinėjimas nepatenka į šio dokumento taikymo sritį.

3 AIŠKUS SUTIKIMAS

3.1 Sutikimas pagal BDAR

29. BDAR nustatyta, kad sutikimas yra vienas iš šešių asmens duomenų tvarkymo teisėtumo teisinių pagrindų. BDAR 4 straipsnio 11 punkte sutikimas apibrėžiamas kaip „bet koks laisva valia duotas, konkretus ir nedviprasmiškas tinkamai informuoto duomenų subjekto valios išreiškimas pareiškimu arba vienareikšmiais veiksmais kuriais jis sutinka, kad būtų tvarkomi su juo susiję asmens duomenys“. Šios keturios sąlygos – kad sutikimas turi būti duotas laisva valia, konkretus, duotas tinkamai informuoto duomenų subjekto ir nedviprasmiškas – yra esminiai sutikimo galiojimo aspektai. Kaip nurodyta EDAV gairėse 05/2020 dėl sutikimo pagal Reglamentą 2016/679, sutikimas gali būti tinkamas teisėtas pagrindas tik tada, kai duomenų subjektui suteikiama kontrolė ir reali galimybė rinktis sutikti arba nesutikti su siūlomomis sąlygomis ar jų atsisakyti nepatiriant žalos. Prašydamas sutikimo, duomenų valdytojas privalo įvertinti, ar jis atitiks visus galiojančio sutikimo gavimo reikalavimus. Jei sutikimas gaunamas visiškai laikantis BDAR, jis yra priemonė, teikianti duomenų subjektams galimybę kontroliuoti, ar jų asmens duomenys bus tvarkomi, ar ne. Jei to nėra, duomenų subjektas turi tik tariamą kontrolę ir sutikimas nėra tinkamas duomenų tvarkymo teisinis pagrindas, todėl ta duomenų tvarkymo veikla yra neteisėta²¹.
30. BDAR 7 straipsnyje taip pat numatytos papildomos apsaugos priemonės: jame nustatyta, kad duomenų valdytojas turi galėti įrodyti, kad duomenų tvarkymo metu buvo duotas galiojantis sutikimas. Taip pat nustatyta, kad prašymas duoti sutikimą turi būti pateiktas tokiu būdu, kad jis būtų aiškiai atskirtas nuo kitų klausimų, pateiktas suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Be to, duomenų subjektas turi būti informuotas apie teisę bet kuriuo metu atšaukti sutikimą taip pat paprastai, kaip ir jį duoti.
31. Pagal BDAR 9 straipsnį sutikimas yra viena iš bendro draudimo tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis išimčių. Tačiau tokiu atveju duomenų subjektas turi būti davęs aiškų sutikimą²².
32. EDAV gairėse 05/2020 dėl sutikimo pagal Reglamentą 2016/679 teigiama, kad pagal BDAR aiškus sutikimas reiškia tai, kaip duomenų subjektas išreiškia sutikimą. Tai reiškia, kad duomenų subjektas turi pateikti aiškų sutikimo pareiškimą dėl konkretaus (-ių) duomenų tvarkymo tikslo (-ų). Akivaizdžiai tinkamas būdas užtikrinti sutikimo aiškumą būtų aiškiai patvirtinti sutikimą rašytiniu pareiškimu. Tinkamais atvejais duomenų valdytojas galėtų užtikrinti, kad rašytinis pareiškimas būtų pasirašytas duomenų subjekto, taigi dėl jo neliktų jokių abejonių ir ateityje nepritrūktų įrodymų.
33. Jokiomis aplinkybėmis negalima laikyti, kad sutikimas duotas remiantis galimai dviprasmiškais pareiškimais ar veiksmais. Duomenų valdytojas taip pat turi turėti omenyje, kad sutikimo negalima gauti tuo pačiu veiksniu, kuriuo sutinkama sudaryti sutartį arba sutinkama su bendrosiomis paslaugos teikimo sąlygomis.

3.2 Sutikimas pagal MPD2

34. EDAV pažymi, kad su aiškiu sutikimu susijusi teisinė sistema yra sudėtinga, nes sąvoka „aiškus sutikimas“ vartojama ir MPD2, ir BDAR. Todėl kyla klausimas, ar MPD2 94 straipsnio 2 dalyje nurodytas „aiškus sutikimas“ turėtų būti aiškinamas taip pat kaip aiškus sutikimas pagal BDAR.

²¹ EDAV gairių 05/2020 dėl sutikimo pagal Reglamentą 2016/679 3 dalis.

²² Taip pat žr. Nuomonę 15/2011 dėl sąvokos „sutikimas“ apibrėžties (WP 187), p. 6–8, ir (arba) Nuomonę 06/2014 dėl duomenų valdytojo teisėtų interesų sampratos pagal Direktyvos 95/46/EB 7 straipsnį (WP 217), p. 9, 10, 13 ir 14.

3.2.1 Aiškus sutikimas pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį

35. MPD2 nustatytos kelios konkrečios asmens duomenų tvarkymo taisyklės, visų pirma MPD2 94 straipsnio 1 dalyje, kurioje teigiama, kad asmens duomenų tvarkymas MPD2 tikslais turi atitikti ES duomenų apsaugos teisę. Be to, MPD2 94 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjai turi prieigą prie asmens duomenų, kurie jiems reikalingi mokėjimo paslaugoms teikti, juos tvarko ir saugo tik gavę aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą. Pagal MPD2 33 straipsnio 2 dalį šis reikalavimas, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi būti davęs aiškų sutikimą, netaikomas IASPT. Kita vertus, MPD2 67 straipsnio 2 dalies a punkte visgi nustatyta, kad IASPT gali teikti paslaugas tik gavę aiškų sutikimą.
36. Kaip jau minėta, BDAR pateikiamas išsamus teisėtų pagrindų tvarkyti asmens duomenis sąrašas. Kaip nurodyta 14 dalyje, asmens duomenų tvarkymo teikiant mokėjimo paslaugas teisinis pagrindas iš esmės yra BDAR 6 straipsnio 1 dalies b punktas, t. y. tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis veiksmų duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį. Tuo remiantis darytina išvada, kad MPD2 94 straipsnio 2 dalies negalima laikyti papildomu asmens duomenų tvarkymo teisiniu pagrindu. EDAV mano, kad remiantis minėtais faktais, šią dalį reikėtų aiškinti, viena vertus, atsižvelgiant į taikytiną duomenų apsaugos teisinę sistemą ir, antra vertus, taip, kad būtų išsaugotas jos naudingas poveikis. Todėl aiškus sutikimas pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį turėtų būti laikomas papildomu sutartinio pobūdžio reikalavimu²³ kalbant apie prieigą prie asmens duomenų, jų tvarkymą ir saugojimą mokėjimo paslaugų teikimo tikslais, todėl jis nėra tapatus (aiškiam) sutikimui pagal BDAR.
37. MPD2 94 straipsnio 2 dalyje minimas „aiškus sutikimas“ reiškia sutartinį sutikimą. Tai reiškia, kad MPD2 94 straipsnio 2 dalis turėtų būti aiškinama taip, kad sudarant sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju pagal MPD2 duomenų subjektai turi būti išsamiai informuojami apie konkrečias asmens duomenų, kurie bus tvarkomi, kategorijas. Be to, jiems turi būti pranešta apie konkretų (mokėjimo paslaugos) tikslą, kuriuo bus tvarkomi jų asmens duomenys, ir jie turi aiškiai sutikti su šiomis nuostatomis. Tokios sąlygos turėtų akivaizdžiai skirtis nuo kitų sutartyje nagrinėjamų klausimų ir duomenų subjektas turėtų su jomis aiškiai sutikti.
38. MPD2 94 straipsnio 2 dalyje vartojama sąvoka „aiškus sutikimas“ reiškia prieigos prie asmens duomenų gavimą siekiant vėliau tvarkyti ir saugoti šiuos duomenis mokėjimo paslaugų teikimo tikslais. Tai reiškia, kad mokėjimo paslaugų²⁴ teikėjas dar netvarko asmens duomenų, tačiau jam reikia prieigos prie asmens duomenų, už kurių tvarkymą buvo atsakingas kitas duomenų valdytojas. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas sudaro sutartį, pavyzdžiui, su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju, šis teikėjas turi gauti prieigą prie mokėjimo paslaugų vartotojo asmens duomenų, už kurių tvarkymą atsakingas sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas. Aiškaus sutikimo pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį objektas – leidimas gauti prieigą prie tų asmens duomenų, kad būtų galima tvarkyti ir saugoti asmens duomenis, kurie yra būtini mokėjimo paslaugai teikti. Jeigu duomenų subjektas duoda aiškų sutikimą, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo suteikti prieigą prie nurodytų asmens duomenų.
39. Nors MPD2 94 straipsnio 2 dalyje numatytas sutikimas nėra asmens duomenų tvarkymo teisinis pagrindas, šis sutikimas konkrečiai susijęs su asmens duomenimis ir duomenų apsauga ir mokėjimo paslaugų vartotojui užtikrina skaidrumą bei suteikia tam tikrą kontrolę²⁵. Nors MPD2 nenurodomos esminės sutikimo sąlygos pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį, kaip jau minėta, ji turėtų būti

²³ 2018 m. liepos 5 d. EDAV raštas dėl MPD2, p. 4.

²⁴ Kalbant apie MPD2 I priede nurodytas 1–7 paslaugas.

²⁵ MPD2 94 straipsnio 2 dalis įtraukta į 4 skyrių „Duomenų apsauga“.

suprantama atsižvelgiant į taikytiną duomenų apsaugos teisinę sistemą ir taip, kad būtų išsaugotas jos naudingas poveikis.

40. Kalbant apie informaciją, kurią turi pateikti duomenų valdytojai, ir skaidrumo reikalavimą, 29 straipsnio darbo grupės gairėse dėl skaidrumo nurodyta, kad „*Vienas iš pagrindinių šiose nuostatose aprašyto skaidrumo principo aspektų yra tas, kad duomenų subjektas turėtų galėti iš anksto nustatyti, kokia yra duomenų tvarkymo aprėptis ir pasekmės, ir kad vėliau jam neturėtų būti netikėta, kaip naudojami jo asmens duomenys*“²⁶.
41. Be to, kaip reikalaujama pagal tikslo apribojimo principą, asmens duomenys turi būti renkami nustatytais, aiškiais bei teisėtais tikslais (BDAR 5 straipsnio 1 dalies b punktas). Kai asmens duomenys renkami daugiau nei vienu tikslu, „*duomenų valdytojai turėtų vengti nustatyti tik vieną bendrą tikslą, siekdami pateisinti įvairaus pobūdžio tolesnę duomenų tvarkymo veiklą, kuri iš tikrųjų yra tik iš dalies susijusi su faktiniu pradiniu tikslu*“²⁷. EDAV yra atkreipusi dėmesį į riziką (pastaruoju metu – į riziką, susijusią su internetinių paslaugų sutartimis), kad bendrosios duomenų tvarkymo sąlygos bus įtrauktos į sutartis, ir nurodė, kad reikėtų nurodyti aiškų ir konkretų duomenų rinkimo tikslą: jis turėtų būti pakankamai išsamus, kad būtų galima nustatyti, koks duomenų tvarkymas yra ir nėra įtrauktas į nurodytą tikslą, ir kad būtų galima įvertinti, kaip laikomasi teisės aktų, ir taikyti duomenų apsaugos priemones²⁸.
42. Atsižvelgiant į papildomą aiškaus sutikimo reikalavimą pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį, tai reiškia, kad duomenų valdytojai privalo duomenų subjektams pateikti konkrečią ir aiškią informaciją apie konkrečius duomenų valdytojo nustatytus tikslus, kuriais jų asmens duomenys yra prieinami, tvarkomi ir saugomi. Pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį duomenų subjektai turi duoti aiškų sutikimą dėl šių konkrečių tikslų.
43. Be to, kaip nurodyta 10 dalyje, EDAV pabrėžia, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi turėti galimybę pasirinkti, ar naudotis paslauga, ar ne, ir negali būti priverstas to daryti. Todėl sutikimas pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį taip pat turi būti savanoriškas sutikimas.

3.3 Išvada

44. Aiškus sutikimas pagal MPD2 skiriasi nuo (aiškaus) sutikimo pagal BDAR. Aiškus sutikimas pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį yra papildomas sutartinio pobūdžio reikalavimas. Kai mokėjimo paslaugų teikėjui būtina turėti prieigą prie asmens duomenų mokėjimo paslaugai teikti, būtina gauti aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą pagal MPD2 94 straipsnio 2 dalį.

²⁶ 29 straipsnio darbo grupės Skaidrumo užtikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2016/679 gairių 10 dalis (gairės priimtos 2018 m. balandžio 11 d.) – pritarė EDAV.

²⁷ 29 straipsnio darbo grupės nuomonė 03/2013 dėl tikslo apribojimo (WP 203), p. 16.

²⁸ EDAV gairių 2/2019 dėl asmens duomenų tvarkymo pagal Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punktą, kai duomenų subjektams teikiamos internetinės paslaugos, 16 dalis (viešų konsultacijų versija) ir 29 straipsnio darbo grupės nuomonė 03/2013 dėl tikslo apribojimo (WP 203), p. 15–16.

4 TYLINČIŪJŲ ŠALIŲ DUOMENŲ TVARKYMAS

4.1 Tylinčiųjų šalių duomenys

45. Vadinamųjų tylinčiųjų šalių duomenų tvarkymas yra duomenų tvarkymo klausimas, kurį reikia atidžiai išnagrinėti. Šiame dokumente tylinčiųjų šalių duomenys – tai asmens duomenys, susiję su duomenų subjektu, kuris nėra konkretaus mokėjimo paslaugų teikėjo vartotojas, tačiau jo asmens duomenis tvarko tas konkretus mokėjimo paslaugų teikėjas, kad būtų galima vykdyti paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytą sutartį. Pavyzdžiui, tokia padėtis gali susiklostyti tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas, duomenų subjektas A naudojami IASPT paslaugomis, o duomenų subjektas B yra atlikęs keletą mokėjimo operacijų į duomenų subjekto A mokėjimo sąskaitą. Šiuo atveju duomenų subjektas B laikomas tylinčiąja šalimi, o asmens duomenys (pavyzdžiui, duomenų subjekto B sąskaitos numeris ir šiose operacijose panaudotų pinigų suma), susiję su duomenų subjektu B, laikomi tylinčiųjų šalių duomenimis.

4.2 Teisėti duomenų valdytojo interesai

46. BDAR 5 straipsnio 1 dalies b punkte reikalaujama, kad asmens duomenys būtų renkami tik nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir negali būti toliau tvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu. Be to, BDAR nustatytas reikalavimas, kad bet koks asmens duomenų tvarkymas privalo būti būtinas, proporcingas ir atitikti duomenų apsaugos principus, pavyzdžiui, tikslų apribojimo ir duomenų kiekio mažinimo principus.

47. Pagal BDAR gali būti leidžiama tvarkyti tylinčiųjų šalių duomenis, kai toks tvarkymas būtinas siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų (BDAR 6 straipsnio 1 dalies f punktas). Kita vertus, tokį duomenų tvarkymą galima vykdyti tik jei „duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą“, nėra viršesni už teisėtus duomenų valdytojo interesus.

48. Taigi duomenų valdytojo arba trečiosios šalies teisėtas interesas vykdyti sutartį su mokėjimo paslaugų vartotoju galėtų būti teisėtas pagrindas MIPT ir IASPT tvarkyti tylinčiųjų šalių duomenis teikiant mokėjimo paslaugas, kurioms taikoma MPD2. Būtinybė tvarkyti tylinčiųjų šalių duomenis yra ribota, be to, ją lemia pagrįsti šių duomenų subjektų lūkesčiai. Teikiant mokėjimo paslaugas, kurioms taikoma MPD2, reikia nustatyti veiksmingas ir tinkamas priemones siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta tylinčiųjų šalių interesams arba pagrindinėms teisėms ir laisvėms, ir užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į pagrįstus šių duomenų subjektų lūkesčius, susijusius su jų asmens duomenų tvarkymu. Šiuo atžvilgiu duomenų valdytojas (IASPT arba MIPT) turi įdiegti būtinas duomenų tvarkymo apsaugos priemones, kuriomis būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės. Tokios priemonės, be kita ko, turėtų būti techninės priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad tylinčiųjų šalių duomenys nebūtų tvarkomi kitu tikslu nei tuo, kuriuo asmens duomenis iš pradžių rinko MIPT ir IASPT. Jei įmanoma, taip pat reikėtų taikyti šifravimo ar kitus metodus, kad būtų pasiektas tinkamas saugumo ir duomenų kiekio mažinimo lygis.

4.3 Tolesnis tylinčiosios šalies asmens duomenų tvarkymas

49. Kaip nurodyta 29 dalyje, asmens duomenys, tvarkomi teikiant MPD2 reglamentuojamą mokėjimo paslaugą, galėtų būti toliau tvarkomi remiantis paslaugų teikėjui tenkančiomis teisinėmis prievolėmis. Šios teisinės prievolės galėtų būti susijusios su tylinčiosios šalies asmens duomenimis.

50. Kalbant apie tolesnį tylinčiųjų šalių duomenų tvarkymą remiantis teisėtais interesais, EDAV mano, kad šie duomenys negali būti naudojami kitu tikslu nei tas, kuriuo asmens duomenys buvo surinkti, remiantis ES arba valstybės narės teise. Tylinčiosios šalies sutikimas teisiniu atžvilgiu nėra

įmanomas, nes norint gauti sutikimą reikėtų, kad būtų renkami arba tvarkomi tylinčiosios šalies asmens duomenys, o tai nėra teisinis pagrindas pagal BDAR 6 straipsnį. BDAR 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas suderinamumo vertinimas taip pat negali būti duomenų tvarkymo kitais tikslais (pavyzdžiui, tiesioginės rinkodaros veiklos tikslais) pagrindas. Šių tylinčiųjų šalių duomenų subjektų teisės ir laisvės nebus užtikrinamos, jei naujasis duomenų valdytojas asmens duomenis naudos kitais tikslais. Taip galima teigti atsižvelgiant į tokių asmens duomenų surinkimo aplinkybes, o ypač į tai, kad neužmezgami jokie santykiai su duomenų subjektais, kurie yra tylinčiosios šalys²⁹; tai, kad nėra jokių ryšių tarp bet kurio tikslo ir tikslo, kuriuo asmens duomenys buvo iš pradžių surinkti (omenyje turima tai, kad MPT tylinčiųjų šalių duomenys reikalingi tik tam, kad būtų galima vykdyti sutartį su kita sutarties šalimi); susijusių asmens duomenų pobūdį³⁰, aplinkybę, kad duomenų subjektai negali pagrįstai manyti, kad jų duomenys bus toliau tvarkomi, arba net nežino, kuris duomenų valdytojas gali tvarkyti jų asmens duomenis, ir atsižvelgiant į MPD2 66 straipsnio 3 dalies g punktą ir 67 straipsnio 2 dalies f punktą nustatytus teisinius duomenų tvarkymo apribojimus.

²⁹ MPD2 87 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad „ši direktyva turėtų būti susijusi tik su mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartinėmis pareigomis ir prievolėmis“. Taigi, tylinčiųjų šalių duomenys nepatenka į MPD2 taikymo sritį.

³⁰ Reikėtų itin atidžiai tvarkyti finansinius asmens duomenis, nes, remiantis Duomenų apsaugos poveikio vertinimo gairėmis, laikoma, kad tvarkant duomenis gali kilti pavojus asmenų teisėms ir laisvėms.

5 SPECIALIŲ KATEGORIŲ ASMENS DUOMENŲ TVARKYMAS PAGAL MPD2

5.1 Specialių kategorijų asmens duomenys

51. Pagal BDAR 9 straipsnio 1 dalį draudžiama „tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus ar narystę profesinėse sąjungose, taip pat tvarkyti genetinius duomenis, biometrinius duomenis, siekiant konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę, sveikatos duomenis arba duomenis apie fizinio asmens lytinį gyvenimą ir lytinę orientaciją“.
52. Reikėtų pabrėžti, kad kai kuriose valstybėse narėse elektroniniai mokėjimai jau yra atliekami labai plačiu mastu ir daugelis žmonių, vykdydami kasdienes sandorius, pirmenybę teikia tokiems mokėjimams, o ne gryniesiems pinigams. Be to, vykdant finansinius sandorius gali būti atskleista neskelbtina informacija apie konkretų duomenų subjektą, įskaitant informaciją, susijusią su specialių kategorijų asmens duomenimis. Pavyzdžiui, priklausomai nuo sandorio duomenų, gali būti atskleisti asmens duomenys, susiję su politinėmis pažiūromis ir religiniais įsitikinimais, jei skiriama auka partijoms ar organizacijoms, bažnyčioms ar parapijoms. Narystė profesinėse sąjungose gali paaiškėti remiantis iš asmens banko sąskaitos išskaičiuojamu metiniu nario mokesčiu. Su sveikata susiję asmens duomenys gali būti renkami analizuojant duomenų subjekto apmokėtas sąskaitas už medicinos specialisto (pavyzdžiui, psichiatro) suteiktas paslaugas. Galiausiai remiantis informacija apie tam tikrus pirkinius galima sužinoti informacijos apie asmens lytinį gyvenimą ar lytinę orientaciją. Iš šių pavyzdžių matyti, kad net pavieniai sandoriai gali būti susiję su specialių kategorijų asmens duomenimis. Be to, informavimo apie sąskaitas paslaugos gali būti grindžiamos profiliavimu, kaip apibrėžta BDAR 4 straipsnio 4 punkte. Kaip jau nurodyta 29 straipsnio darbo grupės automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo ir profiliavimo pagal Reglamentą 2016/679 gairėse, kurioms pritarė EDAV, „vykdant profiliavimą, specialių kategorijų duomenys gali būti gaunami juos išvedant iš kitų duomenų, kurie patys nėra specialių kategorijų duomenys, bet tokiais tampa, kai sujungiami su kitais duomenimis“³¹. Tai reiškia, kad finansinių sandorių suma sudaro sąlygas atskleisti įvairius elgesio modelius, kurie gali apimti specialių kategorijų asmens duomenis. Todėl labai tikėtina, kad duomenų subjektų finansinių sandorių informaciją tvarkantis paslaugų teikėjas taip pat tvarko specialių kategorijų asmens duomenis.
53. Kalbant apie terminą „neskelbtini mokėjimo duomenys“ EDAV atkreipia dėmesį į toliau pateikiamą informaciją. MPD2 pateikta neskelbtinų mokėjimo duomenų apibrėžtis labai skiriasi nuo to, kaip sąvoka „neskelbtini asmens duomenys“ įprastai vartojama taikant Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą ir duomenų apsaugos (teisės) srityje. Nors MPD2 „neskelbtini mokėjimo duomenys“ apibrėžiami kaip „duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo požymius, kuriuos panaudojus galima sukčiauti“, BDAR pabrėžiama būtinybė užtikrinti ypatingą specialių kategorijų asmens duomenų, kurie, kaip nustatyta BDAR 9 straipsnyje, pagal savo pobūdį yra ypač neskelbtini pagrindinių teisių ir laisvių atžvilgiu, pavyzdžiui, specialių kategorijų asmens duomenų, apsaugą³². Šiuo atžvilgiu rekomenduojama bent jau suplanuoti, kokie asmens duomenys bus tvarkomi, ir tiksliai nustatyti jų kategoriją. Greičiausiai reikės atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą pagal BDAR 35 straipsnį. Taip bus paprasčiau vykdyti tokį planavimą. Daugiau rekomendacijų pateikiama 29 straipsnio darbo grupės Poveikio duomenų apsaugai vertinimo gairėse, kuriomis Reglamento

³¹ 29 straipsnio darbo grupės automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo ir profiliavimo pagal Reglamentą 2016/679 gairės, WP251 rev. 01, p. 15.

³² Pavyzdžiui, BDAR 10 konstatuojamojoje dalyje specialių kategorijų asmens duomenys vadinami „neskelbtiniais duomenimis“.

2016/679 taikymo tikslais nurodoma, kaip nustatyti, ar duomenų tvarkymo operacijos gali sukelti didelį pavojų, ir kurioms pritarė EDAV.

5.2 Galimos nukrypti leidžiančios nuostatos

54. BDAR 9 straipsnyje nustatytas draudimas nėra absoliutus. Visų pirma, nors BDAR 9 straipsnio 2 dalies b–f ir h–j punktuose nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos akivaizdžiai netaikomos asmens duomenų tvarkymui MPD2 kontekste, būtų galima apsvarstyti galimybę taikyti šias dvi BDAR 9 straipsnio 2 dalyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas:
- a) draudimas netaikomas, jei duomenų subjektas aiškiai sutiko, kad tokie asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais nurodytais tikslais (BDAR 9 straipsnio 2 dalies a punktas);
 - b) draudimas netaikomas, jei tvarkyti duomenis būtina dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, kurie [kuri] turi būti proporcingi [proporcinga] tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir kuriuose [kurioje] turi būti numatytos tinkamos ir konkrečios duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės (BDAR 9 straipsnio 2 dalies g punktas).
55. Reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad BDAR 9 straipsnio 2 dalyje pateikiamas išsamus nukrypti leidžiančių nuostatų sąrašas. Paslaugų teikėjas turi pripažinti, kad į asmens duomenis, tvarkomus teikiant bet kurią iš paslaugų, kurioms taikoma MPD2, gali būti įtraukti specialių kategorijų asmens duomenys. Kadangi šiems paslaugų teikėjams taikomas BDAR 9 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas, jie turi užtikrinti, kad jiems galėtų būti taikoma viena iš BDAR 9 straipsnio 2 dalyje nustatytų išimčių. Reikėtų pabrėžti, kad tais atvejais, kai paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad tenkinama viena iš nukrypti leidžiančių nuostatų, taikomas 9 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas.

5.3 Svarbus viešasis interesas

56. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, tačiau tik tuo atveju, jei įvykdomos visos BDAR 9 straipsnio 2 dalies g punkto sąlygos. Tai reiškia, kad specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas Sąjungos arba valstybės narės teisėje turi būti grindžiamas konkrečia nuo BDAR 9 straipsnio 1 dalies nukrypti leidžiančia nuostata. Šia nuostata turės būti sprendžiamas proporcingumo, susijusio su siekiamu duomenų tvarkymo tikslu, klausimas ir numatomos tinkamos bei konkrečios duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės. Be to, ši Sąjungos arba valstybės narės teisės nuostata negalės pažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų. Galiausiai taip pat reikia įrodyti, kad specialių kategorijų asmens duomenis būtina tvarkyti svarbaus viešojo intereso, įskaitant sisteminės svarbos interesus, tikslais. Tik visapusiškai įvykdžius visas šias sąlygas, šią nukrypti leidžiančią nuostatą būtų galima taikyti nustatytų rūšių mokėjimo paslaugoms.

5.4 Aiškus sutikimas

57. Atrodytų, kad tais atvejais, kai netaikoma BDAR 9 straipsnio 2 dalies g punkte nustatyta nukrypti leidžianti nuostata, aiškaus sutikimo gavimas, laikantis BDAR nustatytų tinkamo sutikimo gavimo taisyklių, tebėra vienintelė galima nukrypti leidžianti nuostata, kurią taikant PTTŠ gali tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenis. EDAV gairėse 05/2020 dėl sutikimo pagal Reglamentą 2016/679³³ teigiama: „Atvejais, kai tvarkyti duomenis „būtina siekiant įvykdyti sutartį“, 9 straipsnio 2 dalyje nėra pripažinti bendrojo draudimo tvarkyti specialių kategorijų duomenis išimtimi, todėl

³³ EDAV gairių 05/2020 dėl sutikimo pagal Reglamentą 2016/679 99 dalis.

duomenų valdytojai ir valstybės narės, kai susiklosto tokia situacija, turėtų ištirti galimybę taikyti konkrečias 9 straipsnio 2 dalies b–j punktuose nustatytas išimtis. Tais atvejais, kai paslaugų teikėjai remiasi BDAR 9 straipsnio 2 dalies a punktu, prieš pradėdami tvarkyti duomenis jie būtinai turi būti gavę aiškų sutikimą.“. BDAR 9 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytas aiškus sutikimas privalo atitikti visus BDAR reikalavimus.

5.5 Atvejai, kai nėra tinkamos nukrypti leidžiančios nuostatos

58. Kaip jau minėta, tais atvejais, kai paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad tenkinama viena iš nukrypti leidžiančių nuostatų, taikomas 9 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas. Šiuo atveju būtų galima imtis techninių priemonių siekiant užkirsti kelią specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymui, pavyzdžiui, užkertant kelią tvarkyti tam tikrus duomenų punktus. Šiuo atžvilgiu mokėjimo paslaugų teikėjai gali išnagrinėti technines galimybes neįtraukti specialių kategorijų asmens duomenų ir suteikti atrankinę prieigą, kad PTTŠ negalėtų tvarkyti specialių kategorijų asmens duomenų, susijusių su tylinčiosiomis šalimis.

6 DUOMENŲ KIEKIO MAŽINIMAS, SAUGUMAS, SKAIDRUMAS, ATSKAITOMYBĖ IR PROFILIAVIMAS

6.1 Duomenų kiekio mažinimas ir pritaikytoji bei standartizuotoji duomenų apsauga

59. Duomenų kiekio mažinimo principas įtvirtintas BDAR 5 straipsnio 1 dalies c punkte: „Asmens duomenys turi būti: <...> adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi“. Iš esmės pagal duomenų kiekio mažinimo principą duomenų valdytojai neturėtų tvarkyti daugiau asmens duomenų nei būtina konkrečiam tikslui pasiekti. Kaip nurodyta 2 skyriuje, asmens duomenų, kurie yra būtini mokėjimo paslaugai teikti, kiekis ir rūšis nustatomi pagal objektyvų ir abipusiškai suprantamą sutarties tikslą³⁴. Duomenų kiekio mažinimo principas taikomas kiekvienam duomenų tvarkymo atvejui (pavyzdžiui, kaskart renkant asmens duomenis arba prieinant prie jų ir prašant juos gauti). EDAV gairėse 4/2019 dėl 25 straipsnio „Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga“ nurodoma, kad „laikoma, kad sąlygas užtikrinti pritaikytąją duomenų apsaugą ir standartinę duomenų apsaugą taip pat sudaro duomenų tvarkytojai ir technologijų teikėjai, jie taip pat turėtų žinoti, kad duomenų valdytojai privalo tvarkyti asmens duomenis tik naudodami sistemas ir technologijas, kuriose užtikrinama duomenų apsauga“³⁵.

60. BDAR 25 straipsnyje nustatytos prievolės taikyti pritaikytąją ir standartizuotąją duomenų apsaugą. Šios prievolės yra itin svarbios duomenų kiekio mažinimo principui užtikrinti. Šiame straipsnyje nustatyta, kad duomenų valdytojai, tiek nustatydami duomenų tvarkymo priemones, tiek paties duomenų tvarkymo metu įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti duomenų apsaugos principus ir į duomenų tvarkymą integruoti būtinas apsaugos priemones, kad jis atitiktų BDAR reikalavimus ir apsaugotų duomenų subjektų teises. Duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis užtikrina, kad standartizuotai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui. Ta prievolė taikoma surinktų asmens duomenų kiekiui, jų tvarkymo apimčiai, jų saugojimo laikotarpiui ir jų prieinamumui. Tokios priemonės gali būti šifravimas, pseudonimų suteikimas ir kitos techninės priemonės.

61. Kai taikoma BDAR 25 straipsnyje nustatyta prievolė, elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti, yra technologijų išsivystymo lygis, įgyvendinimo sąnaudos bei duomenų tvarkymo pobūdis, aprėptis, kontekstas ir tikslai, taip pat duomenų tvarkymo keliama įvairios tikimybės ir rimtumo pavojai fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Ši prievolė išsamiau paaiškinta minėtose EDAV gairėse 4/2019 dėl 25 straipsnio „Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga“.

6.2 Duomenų kiekio mažinimo priemonės

62. PTTŠ, naudodamosi prieiga prie mokėjimo sąskaitos duomenų, kad galėtų teikti prašomas paslaugas, taip pat turi atsižvelgti į duomenų kiekio mažinimo principą ir rinkti tik asmens duomenis, būtinus konkrečioms mokėjimo paslaugoms, kurių prašo mokėjimo paslaugų vartotojas, teikti. Iš esmės prieiga prie asmens duomenų turėtų būti apribota iki tiek, kiek yra būtina mokėjimo paslaugoms teikti. Kaip nurodyta 2 skyriuje, MPD2 nustatytas reikalavimas, kad sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu turi pasidalyti mokėjimo

³⁴ EDAV gairių 2/2019 dėl asmens duomenų tvarkymo pagal Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punktą, kai duomenų subjektams teikiamos internetinės paslaugos, 32 dalis.

³⁵ EDAV gairės 4/2019 dėl 25 straipsnio „Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga“, p. 29.

paslaugų vartotojo informacija, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nori pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga arba informavimo apie sąskaitas paslauga.

63. Jei sutarčiai vykdyti nėra būtini visi mokėjimo sąskaitos duomenys, prieš pradėdamas rinkti duomenis IASPT turėtų pasirinkti atitinkamas duomenų kategorijas. Pavyzdžiui, nebūtinomis duomenų kategorijomis galima laikyti tylinčiosios šalies tapatybę ir sandorio charakteristikas. Be to, gali nereikėti parodyti tylinčiosios šalies banko sąskaitos IBAN, nebent to būtų reikalaujama pagal valstybės narės arba ES teisę.
64. Šiuo atžvilgiu, įgyvendinant tinkamą duomenų apsaugos politiką, laikantis BDAR 24 straipsnio 2 dalies nuostatų, būtų galima apsvarstyti galimybę taikyti technines priemones, kuriomis PTTŠ sudaromos sąlygos įgyvendinti prievolę gauti prieigą tik prie asmens duomenų, būtinų jų paslaugoms teikti, ir juos gauti, arba padedama įgyvendinti šią prievolę. Šiuo atžvilgiu EDAV rekomenduoja pasitelkti skaitmenines priemones siekiant padėti IASPT vykdyti prievolę rinkti tik tuos asmens duomenis, kurie būtini tais tikslais, kuriais jie tvarkomi. Pavyzdžiui, kai paslaugų teikėjui, kad jis galėtų teikti savo paslaugas, nereikia susipažinti su sandorio ypatybėmis (sandorių įrašų aprašymo laukelyje), skaitmeninės atrankos priemonė galėtų veikti kaip priemonė, kurią įgyvendinant PTTŠ galėtų neįtraukti šio laukelio į visas PTTŠ vykdomas duomenų tvarkymo operacijas.

2 pavyzdys.

1 pavyzdyje minėtas informacijos apie sąskaitas paslaugų teikėjas „Laimingi mokėjimai“ nori užtikrinti galimybę tvarkyti tik tuos asmeninės mokėjimo sąskaitos duomenis, kurie domina jo paslaugų vartotojus. Norint teikti tokią paslaugą, nebūtų būtina siekti gauti prieigą prie daugiau mokėjimo sąskaitų duomenų. Todėl jis leidžia vartotojams pasirinkti konkrečias juos dominančios informacijos rūšis.

Vartotojas A pageidauja, kad jam būtų suteikta per pastaruosius du mėnesius patirtų išlaidų apžvalga. Taigi jis prašo informacijos apie visus su dviem banko sąskaitomis, laikomomis dviejų skirtingų STMPT įstaigose, susijusius per pastaruosius du mėnesius įvykdytus sandorius, sandorio sumas, įvykdymo datas ir gavėjo pavadinimus ir pažymi atitinkamus bendrovės „Laimingi mokėjimai“ naudotojo sąsajoje pateiktus laukelius.

Tada „Laimingi mokėjimai“ pradeda prašyti atitinkamų STMPT pateikti tik informaciją, kuri nurodyta vartotojo A užpildytuose laukeliuose, be to, tik informacijos už pastaruosius du mėnesius. Neprašoma pateikti informacijos, tokios kaip „pranešimas“ apie sandorį ar net IBAN, nes vartotojas A neprašė tokios informacijos.

Siekdama sudaryti sąlygas bendrovei „Laimingi mokėjimai“ vykdyti duomenų kiekio mažinimo prievolę, STMPT leidžia jai prašyti pateikti konkrečius laukelius, apimančius įvairias datas.

65. Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad pagal MPD2, STMPT leidžiama tik suteikti prieigą prie mokėjimo sąskaitos informacijos. MPD2 nėra sukurta jokio teisinio pagrindo suteikti prieigą prie asmens duomenų, esančių kitose sąskaitose, pavyzdžiui, taupomosiose, hipotekos arba investicijų sąskaitose. Atitinkamai, pagal MPD2 turi būti įgyvendintos techninės priemonės siekiant užtikrinti, kad būtų suteikiama prieiga tik prie būtinos informacijos apie mokėjimo sąskaitas.
66. Paslaugų teikėjas turi ne tik surinkti kuo mažiau duomenų, bet ir nustatyti ribotą saugojimo laikotarpį. Paslaugų teikėjas asmens duomenų neturėtų saugoti ilgiau nei būtina siekiant tikslų, kuriuos įgyvendinti prašo mokėjimo paslaugų vartotojas.
67. Jeigu duomenų subjekto ir IASPT sutartyje nustatytas reikalavimas perduoti asmens duomenis trečiosioms šalims, galima perduoti tik tuos asmens duomenis, kurie yra būtini sutarčiai vykdyti.

Duomenų subjektus taip pat reikėtų konkrečiai informuoti apie duomenų perdavimą ir apie tai, kokie asmens duomenys bus perduoti šiai trečiajai šaliai.

6.3 Saugumas

68. EDAV jau pabrėžė, kad finansinių asmens duomenų pažeidimas „*aiškiai susijęs su rimtais padariniais kasdieniam duomenų subjekto gyvenimui*“, ir kaip pavyzdį nurodo su mokėjimais susijusio sukčiavimo riziką³⁶.
69. Kai duomenų saugumo pažeidimas susijęs su finansiniais duomenimis, duomenų subjektui gali kilti didelė rizika. Atsižvelgiant į nutekintos informacijos pobūdį, duomenų subjektams gali kilti tapatybės vagystės, jų sąskaitose laikomų lėšų ir kito turto vagystės rizika. Be to, sandorių duomenų atskleidimas gali būti susijęs su didele rizika privatumui, nes sandorių duomenyse gali būti nuorodų į visus duomenų subjekto privataus gyvenimo aspektus. Be to, akivaizdu, kad finansiniai duomenys yra vertingi nusikaltėliams, todėl jie į juos tikslingai kėsiasi.
70. Kaip duomenų valdytojai, mokėjimo paslaugų teikėjai yra įpareigoti imtis tinkamų priemonių duomenų subjektų asmens duomenims apsaugoti (BDAR 24 straipsnio 1 dalis). Kuo didesnė su duomenų valdytojo vykdoma duomenų tvarkymo veikla susijusi rizika, tuo aukštesnius saugumo standartus reikia taikyti. Kadangi finansinių duomenų tvarkymas susijęs su įvairia didele rizika, reikėtų taikyti atitinkamai griežtas saugumo priemones.
71. Paslaugų teikėjai turėtų laikytis aukštų standartų, be kita ko, įgyvendinti griežtus kliento autentiškumo patvirtinimo mechanizmus ir užtikrinti aukštus techninės įrangos saugumo standartus³⁷. Taip pat svarbu įgyvendinti ir kitas procedūras, pavyzdžiui, tikrinti, ar duomenų tvarkytojai laikosi saugumo standartų ir įgyvendina kovos su neteisėta prieiga procedūras.

6.4 Skaidrumas ir atskaitomybė

72. Skaidrumas ir atskaitomybė yra du pagrindiniai BDAR principai.
73. Kalbant apie skaidrumą (BDAR 5 straipsnio 1 dalies a punktas), BDAR 12 straipsnyje nurodyta, kad duomenų valdytojai privalo imtis tinkamų priemonių, kad pateiktų visą 13 ir 14 straipsniuose nurodytą informaciją. Be to, jame reikalaujama, kad informacija ir pranešimai būtų pateikti glausta, skaidria, suprantama ir lengvai prieinama forma. Informaciją reikia pateikti aiškia ir paprasta kalba, raštu „arba kitomis priemonėmis, įskaitant, prireikus, elektronine forma“. EDAV patvirtintose 29 straipsnio darbo grupės Skaidrumo užtikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2016/679 gairėse, kurioms pritarė EDAV, pateikiamos konkrečios rekomendacijos dėl skaidrumo principo laikymosi skaitmeninėje aplinkoje.
74. Minėtose Skaidrumo užtikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2016/679 gairėse nurodoma, kad BDAR 11 straipsnis turėtų būti aiškinamas kaip suteikiantis galimybę tinkamai sumažinti duomenų kiekį nekludant įgyvendinti duomenų subjektų teisių ir kad turi būti suteikta galimybė pasinaudoti duomenų subjektų teisėmis remiantis duomenų subjekto pateikta papildoma informacija. Gali pasitaikyti situacijų, kai duomenų valdytojui tvarkant asmens duomenis nebūtina nustatyti duomenų subjekto tapatybės (pvz., tvarkant pseudoniminius duomenis). Tokiais atvejais taip pat gali būti svarbu atsižvelgti į 11 straipsnio 1 dalį, nes joje nustatyta, kad duomenų valdytojas nėra

³⁶ 29 straipsnio darbo grupės Poveikio duomenų apsaugai vertinimo gairės, kuriomis Reglamento 2016/679 taikymo tikslais nurodoma, kaip nustatyti, ar duomenų tvarkymo operacijos gali sukelti didelį pavojų (WP248 rev. 01 – pritarė EDAV).

³⁷ Žr. TRS.

įpareigojamas laikyti, gauti ar tvarkyti papildomą informaciją duomenų subjekto tapatybei nustatyti vien tam, kam būtų laikomasi BDAR.

75. Teikiant MPD2 reglamentuojamas paslaugas, iš duomenų subjekto surinktiems asmens duomenims taikomos BDAR 13 straipsnio nuostatos, o 14 straipsnis taikomas tais atvejais, kai asmens duomenys nebuvo gauti iš duomenų subjekto.
76. Visų pirma duomenų subjektas turi būti informuotas apie asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, kuriais remiantis buvo nustatytas tas laikotarpis, ir, kai taikytina, teisėtus duomenų valdytojo arba galimos trečiosios šalies interesus. Kai duomenų tvarkymas grindžiamas sutikimu, kaip nurodyta BDAR 6 straipsnio 1 dalies a punkte, arba aiškiu sutikimu, kaip nurodyta BDAR 9 straipsnio 2 dalies a punkte, duomenų subjektą būtina informuoti apie teisę bet kuriuo metu atšaukti sutikimą.
77. Duomenų valdytojas pateikia informaciją duomenų subjektui, atsižvelgdamas į konkrečias asmens duomenų tvarkymo aplinkybes. Jeigu asmens duomenys bus naudojami ryšiams su duomenų subjektu palaikyti³⁸ (greičiausiai IASPT juos naudos šiuo tikslu), informaciją reikia pateikti ne vėliau kaip pirmą kartą susisiekiant su tuo duomenų subjektu. Jeigu duomenys bus atskleisti kitam duomenų gavėjui, informaciją reikia pateikti ne vėliau kaip atskleidžiant duomenis pirmą kartą.
78. Kalbant apie mokėjimo internetu paslaugas, pirmiau minėtose gairėse paaiškinta, kad duomenų valdytojai gali taikyti lygmeninį principą, kai jie nusprendžia vadovautis keliais metodais skaidrumui užtikrinti. Ypač rekomenduojama pasitelkti lygmeninius pareiškimus ir (arba) pranešimus apie privatumo apsaugą siekiant susieti įvairias informacijos, kuri turi būti pateikta duomenų subjektui, kategorijas, o ne rodyti visą tokią informaciją viename ekrane. Taip būtų išvengiama informacinio nuovargio ir kartu užtikrinama, kad informacija būtų naudinga.
79. Minėtose gairėse taip pat paaiškinta, kad duomenų valdytojai taip pat gali nuspręsti naudoti papildomas informacijos teikimo konkrečiam duomenų subjektui priemones, pavyzdžiui, informacijos apie privatumą suvestines. Informacijos apie privatumą suvestinė yra viena vieta, kurioje duomenų subjektai gali peržiūrėti informaciją apie privatumą ir tvarkyti savo privatumo nuostatas, leisdami atitinkamam duomenų valdytojui tam tikrais būdais naudoti su jais susijusius duomenis arba neleisdami jų naudoti³⁹. Informacijos apie privatumą suvestinėje gali būti pateikiama aiškų duomenų subjektų leidimą gavusių PTTŠ apžvalga, taip pat – susijusi informacija apie asmens duomenų, su kuriais susipažino PTTŠ, pobūdį ir kiekį. Iš esmės STMPT gali suteikti galimybę vartotojui, kai jam rodoma apžvalga, atšaukti konkretų aiškų sutikimą, kaip nurodyta MPD2⁴⁰. Atšaukus tokį sutikimą būtų atsisakyta suteikti prieigą prie jo mokėjimo sąskaitų vienai ar daugiau PTTŠ. Vartotojas taip pat galėtų prašyti STMPT atsisakyti suteikti prieigą prie savo mokėjimo sąskaitos (-ų) vienai ar daugiau konkrečių PTTŠ⁴¹, nes vartotojas turi teisę naudotis informavimu apie sąskaitas paslauga arba ja nesinaudoti. Jeigu aiškaus sutikimo davimo arba

³⁸ BDAR 14 straipsnio 3 dalies b punktas.

³⁹ Pagal 29 straipsnio darbo grupės Skaidrumo užtikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2016/679 gaires (pritarė EDAV) informacijos apie privatumą suvestinės ypač naudingos, kai viena paslauga duomenų subjektai naudojasi naudodami kelis skirtingus įrenginius, nes tokiu būdu jiems suteikiama galimybė susipažinti su savo asmens duomenimis ir juos valdyti, kad ir kokių būdu jie naudotųsi ta paslauga. Duomenų subjektams suteikiant galimybę privatumo informacijos suvestinėje rankiniu būdu keisti savo privatumo nuostatas, taip pat gali būti lengviau individualizuoti pareiškimą ir (arba) pranešimą dėl privatumo, atsižvelgiant tik į tuos duomenų tvarkymo būdus, kurie taikomi konkrečiam duomenų subjektui.

⁴⁰ Pavyzdžiui, žr. MDP2 67 straipsnio 2 dalies a punkte minimą sąvoką „aiškus sutikimas“.

⁴¹ Taip pat žr. EBA/OP/2020/10 45 dalį.

atšaukimo procese pasitelkiamos informacijos apie privatumą suvestinės, jas reikėtų sukurti ir taikyti teisiškais būdais, visų pirma – užtikrinant, kad nebūtų kuriamos kliūtys PTTŠ pasinaudoti savo teise teikti paslaugas, kaip numatyta MPD2. Šiuo atžvilgiu ir pagal taikytinas MPD2 nuostatas PTTŠ turi galimybę vėl gauti aiškų vartotojo sutikimą po to, kai jis buvo atšauktas.

80. Vadovaujantis atskaitomybės principu, būtina, kad duomenų valdytojas nustatytų tinkamas technines ir organizacines priemones, be to, jis turi užtikrinti ir galėti įrodyti, jog duomenys tvarkomi laikantis BDAR, visų pirma 5 straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindinių duomenų apsaugos principų. Tomis priemonėmis turėtų būti atsižvelgiama į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus ir į pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, be to, prireikus jas reikia peržiūrėti ir atnaujinti⁴².

6.5 Profiliavimas

81. Tvarkydami asmens duomenis mokėjimo paslaugų teikėjai gali taikyti profiliavimą, kaip nurodyta BDAR 4 straipsnio 4 dalyje. Pavyzdžiui, siekdami įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, IASPT galėtų pasikliauti automatizuotu asmens duomenų tvarkymu. Atsižvelgiant į paslaugos ypatumus, būtų galima įvertinti duomenų subjekto asmeninę finansinę padėtį. Teikiant informavimą apie sąskaitas paslaugas (jos turi būti teikiamos vartotojų prašymu) gali būti atliekamas išsamus asmens mokėjimo sąskaitų duomenų vertinimas.

82. Be to, duomenų valdytojas duomenų subjektui turi teikti skaidrią informaciją apie automatinį sprendimų priėmimą, įskaitant profiliavimą. Tokiu atveju duomenų valdytojas turi pateikti prasmingą informaciją apie loginį pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui (13 straipsnio 2 dalies f punktas, 14 straipsnio 2 dalies g punktas ir 60 konstatuojamoji dalis)⁴³. Be to, pagal BDAR 15 straipsnį, duomenų subjektas turi teisę duomenų valdytojo prašyti informacijos ir būti jo informuotas apie tai, kad vykdomas automatinis sprendimų priėmimas, įskaitant profiliavimą, jo loginį pagrindimą ir pasekmes duomenų subjektui, o tam tikrais atvejais – ir teisę nesutikti, kad jis būtų vykdomas, nepaisant to, ar vykdomas profiliavimu grindžiamas visiškai automatizuotas atskirų sprendimų priėmimas⁴⁴.

83. Be to, šiame kontekste taip pat svarbi BDAR 22 straipsnyje nustatyta duomenų subjekto teisė, kad jam nebūtų taikomas tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiamas sprendimas, dėl kurio jam kyla teisinės pasekmės arba kuris jam panašiu būdu daro didelį poveikį. Tam tikromis aplinkybėmis ši norma reiškia ir būtinybę duomenų valdytojams įgyvendinti tinkamas priemones, kad būtų apsaugotos duomenų subjekto teisės: pavyzdžiui, konkreti duomenų subjektui teikiama informacija, teisė iš duomenų valdytojo reikalauti žmogaus įsikišimo, pareikšti savo požiūrį ir užginčyti sprendimą. Kaip nurodyta ir BDAR 71 konstatuojamojoje dalyje, tai reiškia, *inter alia*, kad duomenų subjektai turi teisę į tai, kad jiems nebūtų taikomas sprendimas, pavyzdžiui, internetinės kredito paraiškos atmetimas be žmogaus įsikišimo⁴⁵.

84. Automatizuotas sprendimų priėmimas (įskaitant profiliavimą) naudojant specialių kategorijų asmens duomenis leidžiamas tik įvykdžius visas BDAR nustatytas sąlygas (22 straipsnio 4 dalis):

- galima taikyti kurią nors iš 22 straipsnio 2 dalyje nustatytų išimčių

⁴² BDAR 5 straipsnio 2 dalis ir 24 straipsnis.

⁴³ Skaidrumo užtikrinimo pagal Reglamentą (ES) 2016/679 gairės (WP260 rev. 01 – pritarė EDAV).

⁴⁴ 29 straipsnio darbo grupės Automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo ir profiliavimo pagal Reglamentą 2016/679 gairės (WP251 rev. 01).

⁴⁵ BDAR 71 konstatuojamoji dalis.

- ir taikomas 9 straipsnio 2 dalies a arba g punktas. Abiem atvejais duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas priemones duomenų subjekto teisėms bei laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti⁴⁶.

85. Kaip minėta šiose gairėse, taip pat reikėtų laikytis tolesnio duomenų tvarkymo reikalavimų. 29 straipsnio darbo grupės Automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo ir profiliavimo pagal Reglamentą 2016/679 gairėse, kurioms pritarė EDAV, pateikti paaiškinimai ir nurodymai dėl automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo ir profiliavimo yra visiškai aktualūs kalbant apie mokėjimo paslaugas, todėl į juos reikėtų tinkamai atsižvelgti.

Europos duomenų apsaugos valdybos vardu

Pirmininkė

(Andrea Jelinek)

⁴⁶ 29 straipsnio darbo grupės Automatizuoto atskirų sprendimų priėmimo ir profiliavimo pagal Reglamentą 2016/679 gairės (WP251 rev. 01), p. 24.